

[Indenrigsministeren.]

med sig, at hvis man skulde udbetale forholdsvis hurtigt for April Kvartal, maatte man foretage en a conto Udbetaling, hvad der derfor ogsaa skete. Men derefter maatte man indhente en Række Oplysninger om Jordværdien og Amtsskatterne fra Sogneraad og Amtstuer, og Formaalet maatte nu være med Henblik paa Juli Kvartal at faa den endelige Regulering gennemført og opgjort i Finansministeriet, forinden Pengene anvistes.

Hvis det ikke skete, vilde man nemlig komme i den Situation, at der i mange Tilfælde vilde blive udbetalt for mange Penge til nogle Kommuner, hvad der igen vilde have til Følge, at der paa et senere Tidspunkt skulde tilbagefordres Beløb fra dem. Det har man fra Finansministeriets Side ment, at man saa vidt muligt burde undgaa, baade af Hensyn til Finansministeriet og til de paagældende kommunale Raad; derfor er Udbetalingen trukket ud. Men jeg kan sige, at indtil dette Øjeblik er der udbetalt Krisehjælp til knap 900 af de 1 380 Kommuner. Der vil i Løbet af forholdsvis faa Dage yderligere blive udbetalt til ca. halvtredie Hundrede, men det kan ikke nægtes, at Forholdene ligger saadan, at det, naar den endelige Regulering saaledes skal foretages, vil knibe meget stærkt med at faa udbetalt Krisehjælp til det Antal Kommuner, der herefter bliver tilbage.

Men jeg er selvfølgelig ganske enig med det ærede Medlem i, at dette Forhold ikke paa nogen Maade skal kunne komme de paagældende Skatteydere til Skade, og derfor kan jeg ogsaa sige, at hvis det ikke lykkes at finde en Form, hvorved det hele kan være udbetalt inden den endelige Berigtigelse af Valglisten, saa vil jeg komme til Folketingsudvalget nu mellem anden og tredie Behandling med et Ændringsforslag, der sikrer, at dette Forhold ikke skal komme de paagældende til Skade med Hensyn til Bibeholdelsen af deres Valgret.

Ordføreren (A. C. Mortensen): Det maa sikkert bero paa en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem Hr. Krag bemærkede, at der ikke var Tale om en Trykfejl i Ændringsforslagets § 5, den midlertidige Bestemmelse, hvor der er kommet til at staa „Affattelse“ i Stedet for „Berigtigelse“. Det er saa givet, at det er i hvert Fald en Fejl, som er indløbet, og som bør rettes, og jeg kan ikke tænke mig andet end, at det ærede Medlem Hr. Krag vil være med

til at rette denne Fejl, enten den saa stammer fra Trykkeriet eller fra Renskrivningen i Ministeriet, hvad jeg ikke tør udtale mig om.

Det er naturligvis kedeligt, at det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen ikke vil være med til at gennemføre det stillede Ændringsforslag; i øvrigt er det mere kedeligt, han ikke vilde være med til at gennemføre det oprindelige Lovforslag. Det er meget let at sige, at Folk har haft den Indtægt, de er blevet sat i Skat af, og saa burde de have betalt denne Skat. Men der er uhyre mange Mennesker, der havde en god Indtægt i 1930 og derfor er sat i en stor Skat, men som i det sidste Aar eller i de to sidste Aar ikke har haft nogen videre Indtægt og derfor ikke har kunnet betale Skatten. Det er underligt, at man er saa streng overfor disse Folk. Man forstaar ellers nok, at der er Krise, og jeg forstaar ikke, at man ikke i dette Tilfælde har kunnet være med til at rette paa dette Forhold; men jeg anbefaler altsaa det af Flertallet stillede Ændringsforslag.

Krag: Jeg takker den højtærede Indenrigsminister for de Oplysninger, han gav med Hensyn til Krisehjælpens Udbetaling til Kommunerne. Det fremgaar altsaa heraf, at der muligvis vil blive et Par Hundrede Kommuner, som endnu ikke har faaet Krisehjælpen udbetalt, naar den endelige Berigtigelse af Valglisten skal foregaa, og jeg kan kun udtale min Tilfredshed med, at den højtærede Minister nu formentlig mellem anden og tredie Behandling vil optage denne Sag til Forhandling i Udvalget, for at vi kan faa en saadan endelig Udformning af dette Lovforslag, som viser rimelig Hensyntagen til alle Sider, ogsaa til de Personer, hvis Vanskeligheder kan skrives sig fra de Forhold, som her er berørt.

Jeg vil dernæst gerne sige til den højtærede Minister, at jeg er fuldkommen enig med ham i, at om Valgretsaldern sættes til 18 Aar eller sættes til 23 Aar, har intet som helst at sige, hvad den demokratiske Udformning af Valgretten angaar. Det, det kommer an paa, er efter min Mening — hvad jeg har sagt mange Gange —, at alle, der har Valgret, har den uden Hensyn til Rang, Stand, Stilling og Køn, og at de Vilkaar, der i saa Henseende stilles, er opnaelige for alle, der enten — som Tilfældet er ved den politiske Valgret her i Landet — bliver gamle nok eller — som Forholdet er ved den kommunale Valgret — yder det dem paalignede Bidrag til den offentlige Hushold-